

distribaroner og de Skorstensgrever, som Venstremænd tidligere have talt saa meget om. Her foreligger Forsoningen med Bourgeoisiet, og faa vi nu et Retsplejeforlig, der ikke gennemfører Grundlovens Krav, ere de Herrer forsonede med Bureaukratiet. Alle de Magter, de bekæmpede, Godsejerne, Bourgeoisiet og Bureaukratiet, forsonede sig med efterhaanden, den ene efter den anden, fordi de ere bange for det ny Demokrati, der er under Fremrykning. De føle Trang til at forsonede sig med deres gamle Modstandere for at kunne have Magt til at holde de ny tilbage. Ja, det er sikkert Samlingspolitikken, der forberedes. Naar de nu faa dette Toldforlig vedtaget, have de et stort Spørgsmaal til ude af Verden. Forleden fik de Valgrets-spørgsmaalet ud af Verden, og faa de saa endelig Retsplejespørgsmaalet ud af Verden, forsvinde de Spørgsmaal, der stillede sig mellem Højre og Venstre, og saa kunne de samles om Militærspørgsmaalet, og den ny antisocialistiske og antidemokratiske Samlingspolitik kan forberedes. Jeg tænker derfor, at Højre i sit inderste Hjerte fuldt ud er med til dette Forlig. Jeg ved ikke, hvordan Højre vil stemme. Efter den Indstilling, Højre har gjort i Betænkningen, kan man ikke se, hvorledes de ville stemme, der er en Del Kritik i Ord, men jeg er fuldstændig overbevist om, at inderst i Hjertet er Højre overordentlig tilfreds med dette Forlig og har ogsaa al Grund til at være det.

Jeg skal her med et Par Ord vende mig til Højre. Den ærede Ordfører gjorde det til Dels, og i den Udvikling, han gav overfor Højre, kunde jeg erklære mig enig med ham, men jeg vil tilføje nogle Ord. Højre erklærer nemlig i sin Indstilling, at det kunde være gaaet med til en meget større Nedsættelse af Finanstoldsatserne, det er slet ikke der, Striden har staaet. Jeg maa da spørge Højre og dets Repræsentanter med en vis Forundring: Hvorfor have de da aldrig stillet positive Forslag derom? Nu erklære de, at de havde kunnet gaa meget videre med finansielle Toldnedsættelser. Men der er som sagt aldrig stillet positive Forslag derom af Højre. I det Toldlovsforslag, Landstinget har sendt os i denne Samling, forøges de samlede Toldskatter med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ikke blot kommer man ikke ned under, men man kommer op over de nuværende Toldskatters Niveau. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at naar det i Indstillingen skrives, at Højre kunde være gaaet meget længere ned med de finansielle Toldsatser, er det

højest forunderligt, at der kommer et Landstingsforslag til os, hvor kun Halvdelen af Petroleumstolden er bortfalden, medens Folketinget strøg hele Petroleumstolden. Jeg finder altsaa en aabenbar Modsigelse i Højres Indstilling paa dette Punkt. Højre erklærer endvidere, at de kunde ønske, at Kultolden blev ophævet straks. Det kunde jeg ogsaa meget ønske, Kultolden er en uretfærdig og meningsløs Skat. Men saa maa jeg spørge Højre, hvorfor de ikke have været med til at stille de nødvendige Penge til Raadighed. Hvis de havde faaet deres Meningsfæller i det andet Ting til at stille sig lidt mere demokratisk med Hensyn til Arveafgiften, kunde vi have faaet de 400,000 Kr. eller den halve Million Kroner eller et Par Hundrede Tusind til i Kompensation og straks have afskaffet Kultolden og saa om nogle Aar være skredne til en Nedsættelse paa andre Punkter. Ogsaa her finder jeg en aabenbar Modsigelse i Højres Indstilling.

Der siges endvidere i Højres Indstilling, at den nuværende Tid er ikke egnet til en Toldreform, der henvises til den økonomiske Krise, hvori vi befinde os. Maa jeg dertil sige, at mig forekommer det netop, at det, man kalder en Depressionstid, det vil sige en Tid, hvor Handel og Industri ligge temmelig stille — desværre alt for stille — er langt bedre egnet til Gennemførelse af en fornuftig Toldreform, en Toldreform, der ogsaa vil fremme den industrielle Udvikling, end en Højkonjunkturs Tid, hvor Industrien ligger med Bestillinger maaske for et halvt eller et helt Aar. Der vil en Forandring i Toldsatserne virke langt mere forstyrrende, end den vil gøre i dette Øjeblik. Der henvises til Arbejdsløsheden. Men den er netop indtraadt under den bestaaende Toldlov. Og i vore højprotektionistiske Nabolande, i Sverige og Tyskland og særligovre i Amerika, har man under det der herskende stærkt protektionistiske System en Arbejdsløshed, der er endnu større end den herhjemme. Amerika sender jo hundrede Tusinder, ja, Millioner af Arbejdere tilbage til Europa.

Jeg gør opmærksom paa en anden mærkelig Modsigelse i denne saa modsigelsesrige Indstilling. Der staaer, at dansk Industri vil have ondt ved at klare sig overfor Udlandet med den stærke Sammenlægning af Produktionen, altsaa de saakaldte Karteller og Truster. Men lidt længere henne staaer der, at hvis dette Forslag gaar igennem, vil det have den Indflydelse, at der her i Landet sker en